సుభద్రా విజయం

A. శ్రీధర్

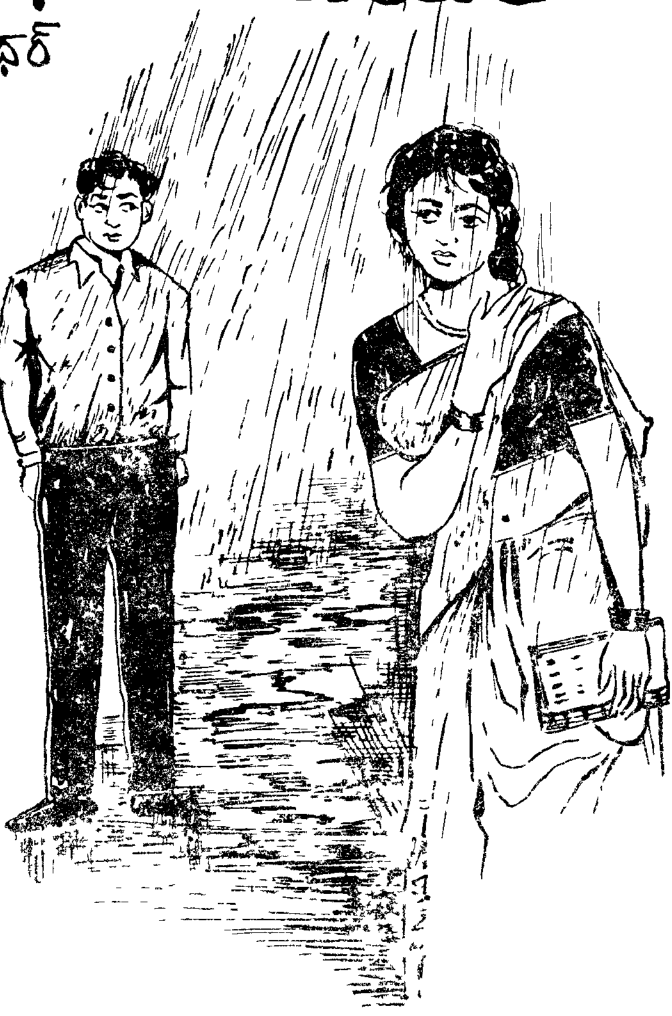

"కృష్ణా!"

పరచుకొన్నట్లు పచ్చగడ్డిపైన, చేయి చెక్కిలి కానించి, ఆకాశం, భూమి కలుసుకొన్న దూరాన్ని లెక్కిస్తూ, అలవోకగా, పడుకొని ఉన్న కృష్ణారావు ప్రక్కనే మోకాళ్ళ మీద తల పెట్టుకొని తీరుబడిగా విచారిస్తున్న విజయ్ వం సాలోచనగా చూస్తూ, "లేరా విజయ్!"

అని. అభయ ప్రదానం చేసేవాడి భంగిమలో- 'విల్స్' పాకెట్‌లోని 'ఛార్ మీనార్' వెలిగిస్తూ అన్నాడు.

"ఈ సమస్య మరి విడే మార్గమే లేదా?" వీలైనంత నిస్పృహతో తనలో తాను గొణుక్కుంటున్నట్లుగా వాపోయాడు విజయ్

"ఎందుకు లేదు" సిగరెట్టు దమ్ము గట్టిగా లాగాడు కృష్ణారావు.

నమ్మకం లేనట్లుగా కృష్ణారావు వంక చూసి, సిగరెట్‌తో పాటు ఆలోచనలని కూడా పంచుకున్నాడు విజయ్.

వీళ్ళద్దరినీ ఇంతగా కలవరపరిచే. 'బ్యాక్‌గ్రౌండ్'లోని అసలు కథ ఏమిటి అంటే—

పదిహేను రోజుల క్రిందటి శుక్రవారం అది.

ఇంటికి పోయే దారి సగంలోనే మొదలైన సన్నని- వర్షపు జల్లుని నెట్టుకొంటూ, గబగబా రోడ్డు మలుపు తిరిగి విజయ్, అనుకోకుండా ఆగిపోయాడు.

ముందుగా కొన్ని గజాల దూరంలో. పుస్తకాల బరువుతో గుండెల్ని గట్టిగా హత్తుకుంటూ. తొందరగా ఇంటికి చేరుకోవాలనే ప్రయత్నాన్ని వదలకుండా కాళ్ళని ముద్దు పెట్టుకొంటున్న తడిసిన చీర: అడ్డు తగులుతూంటే. మాటిమాటికి కుచ్చెళ్ళు సర్దుకుంటూ నడుస్తోంది. అందమైన అమ్మాయి. సగం సగం తడిసిన చీర శరీరం మీద ఒంపుల్లో అక్కడక్కడ అతుక్కుపోయి ఏవేవో ఆలోచనలని రేపి. 'షడన్ బ్రేక్' వేసేసింది విజయ్ నడకకి.

ఎంతో తొందరగా ఇంటికి చేరుకొందామనుకొన్న వాడల్లా. ఆ అమ్మాయికి. తనకీ మధ్య దూరం ఏ మాత్రం దగ్గరవకుండా ఎప్పుడూ లేనంత నింపాదిగా నడవసాగాడు విజయ్.

మరో రెండు మలుపుల తిరిగి. తనకి బాగా పరిచయమైన ఇంట్లోకే ఆ అమ్మాయి వెళ్లేసరికి. ఆశ్చర్యం రెట్టింపు అయి. ఆ రోజంతా విజయ్ ఆలోచనలని తన వశం చేసుకొంది.

మర్నాడు కృష్ణారావుని నిలదీసి అడిగితే తనకి చెల్లెలు వరస అని. ఇన్నేళ్ళూ మామయ్యగారింట్లో ఉండి చదువుకొనేదనీ. కొన్ని రోజుల క్రిందటే ఇక్కడికి వచ్చిందని చెప్పాడు.

అంతే!

ఆ రోజు నుండి. విజయ్ మనసు పారేసుకొని, అది ఆ అమ్మాయి దగ్గర ఉన్నదని తెలిసినా. అడిగి తెచ్చుకొనే సాహసం లేక తన బాధని ఎవరికీ వ్యక్తం చేయకుండా ఒంటరిగా కొన్నాళ్ళు గడిపాడు.

ఎంతో కష్టం మీద మిత్రుని ఆవేదనని తెలుసుకొన్న కృష్ణారావు ఆలోచనలో పడిపోయాడు. విజయ్ వ్యథ సహజమైనదీ. సమంజసమైనదీ అనే అనిపించింది కృష్ణకి. నిజానికి విజయ్. సుభద్రకి తగిన 'మేచ్' అవడంలో—సందేహం ఉండనక్కరలేదు అయితే ఆ మాట సుభద్ర ఒక్కగా నొక్క అన్నయ్య. 'బలరామయ్య'కి అనిపించాలి కదా!

బలరామయ్య చాల నిఖార్సయిన మనిషి. అతనికి ఈ కాలం కుర్రాళ్ళ ఫేషన్‌లూ ప్రేమలూ అంటే. ఎంత మాత్రం ఇష్టం. నమ్మకం లేవు.

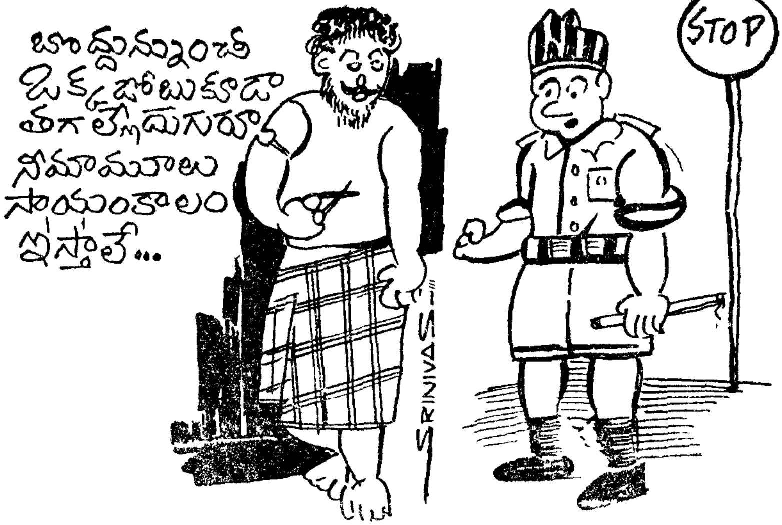

పని సానుకూలం చేసుకోవాలంటే బలరామయ్యని మంచి చేసుకోవటం తప్ప మరో ఉపాయం తోచలేదు కృష్ణారావుకి ఆ మాటే అన్నాడు విజయ్‌తో.

"కాని ఎలాగురా! నువ్వే చెప్పావుగా నాలాంటి వాళ్ళంటే అగ్గిమీద గుగ్గిలం వేసినట్లు అవుతాడని" దీనంగా అన్నాడు విజయ్.

"మా అన్నయ్యకి. కథలన్నా. నాటకాలన్నా. గుఱ్ఱపు పందాలన్నా చాలా ఇష్టంరా! ఒక పని చేస్తే బాగుంటుంది. నువ్వొక రచయితగా పరిచయం చేస్తే. నీ మీద ఆటోమాటిక్‌గా ఇష్టం ఏర్పడిపోతుంది!"

"అమ్మ బాబోయ్!" అదిరి పడ్డాడు విజయ్. "తెలుగు కాంపోజిషన్ కాపీ కొట్టేవాణ్ని రచయిత నెలా అవుతానురా!"

"నాకు తెలుసు లేవోయ్! రచయిత అన్నంత మాత్రాన కథ వ్రాసి చూపించ మనదులే. అయినా సొంత పేర్లతో కథలు వ్రాసేవాళ్ళు ఇవాళ రేపు ఎంత మంది ఉన్నారులే. ఏదో పేరు పెట్టేసుకో 'విజయశ్రీ' అనో 'కరుణశ్రీ' అనో బెడద వదిలిపోతుంది!"

"ఆ పేర్లు మాత్రం వద్దురా! మరీ అంత పరిచయమైన పేర్లు అయితే చిరాకే! ఏదో 'మోడరన్'గా ఉండే పేరేదో చెప్పు" ఉత్సాహం తెచ్చుకొంటూ అన్నాడు విజయ్.

"ఏ ముఖం. మోడరన్‌గా ఉండే పేర్లంటే అసలు పడదు. పాత పేర్ల లోనే ఎవరూ పెట్టుకోని పేరేదన్నా పెట్టుకో!" ఆలోచనలో పడ్డాడు కృష్ణారావు.

* * *

ఇంటి ముందు కాంపౌండ్‌లో ఈజీ చైర్ మీద కూర్చొని దీక్షగా పుస్తకం

దువుకుంటున్న బలరామయ్య గేటు తెరుచుకొన్న 'కిర్రు' చప్పుడుకి తెప్పరిల్లి వీధి పైపు దృష్టి నిలిపాడు.

ముందు కృష్ణారావు. ఆ వెనుక పిలయినంత వదులైన. తెల్లని బట్టలతో విజయ్ లోపలికి ప్రవేశించారు.

'ఎవరీ కుర్రాడు' అన్నట్లు చూశాడు బలరామయ్య తన పైపే వస్తున్న కృష్ణారావు వంక.

దగ్గర్లోనే ఉన్న రెండు కుర్చీలు తెచ్చి. విజయ్‌ని ఒక దాంట్లో కూర్చోమని చెప్పి. మరో దాంట్లో తను కూర్చొంటూ ఇది వరకు మీతో చెప్పాను కదా అన్నయ్యా: 'వ్యాస' అనే పేరుతో కథలు వ్రాస్తుంటాడని. ఇదుగో ఇతనే మా 'క్లాస్ మేట్' అన్న మాట. అసలు పేరు. 'విజయ సారథి' ఒక్క గుక్కలో పాఠం చెప్పినట్లు చెప్పాడు కృష్ణారావు.

"అలాగా" అన్నాడు బలరామయ్య. విజయ్ వంక కుతూహలంగా చూస్తూ.

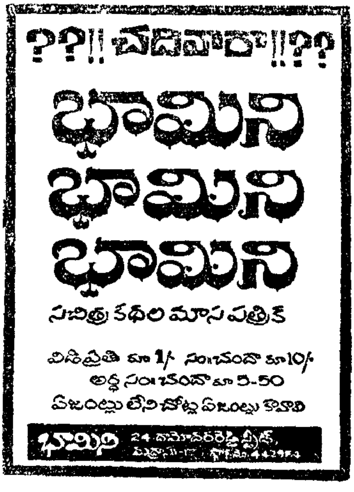

కృష్ణ ఎప్పుడూ చెప్పిన జ్ఞాపకం లేకపోయినా. ఆ మాట బయటకి చెప్పడానికి ఇష్టంలేక:

విజయ్ చూపులు కాంపౌండ్ లోని గడ్డిని చీల్చుకొని. భూమిని గుల్లచేసి పాతాళంలోకి దిగబడి పోయాయి.

ఒక మాటు నఖశిఖ పర్యంతం విజయ్‌ని పరిశీలించి. తృప్తిగా అన్నాడు బలరామయ్య. "ఇదుగో ఇప్పుడే చదువుతున్నాను మీ కథల సంపుటిని. 'పరాజితుడు' కథ చాల బాగుంది లేండి!" అని.

ప్రక్కలో బాంబు ప్రేలినట్లు అదిరి పడ్డాడు విజయ్ అంత వరకు బలరామయ్య సగం చదువుతూ స్టూల్ మీద పెట్టిన పుస్తకం వంక చూడనందుకు విచారిస్తూ.

కృష్ణారావు కూడా బలరామయ్య మాటలకి 'షాక్' తగిలి పుస్తకం వంక చూసాడు.

పుస్తకం పేరు 'సుమ వర్షం'. కథల సంపుటి రచయిత 'వ్యాస'.

'పరాజితుడు' గురించి ఇంకా ఏదో మాట్లాడబోతున్న వాడల్లా. ఇంకా అతిథి మర్యాదలేవీ చెయ్యలేదన్న విషయం గుర్తుకి వచ్చి. "సుభద్రా!" అని కేక వేసాడు బలరామయ్య.

పరాజితుడిలా ముఖం దించుకొన్న విజయ్. కొంత తెప్పరిల్లి. సుభద్రా లోకనా తత్పరుడై దృష్టిని గుమ్మం వంక నిలిపాడు.

మెఱుపు మెరిసినట్లు కాఫీ కప్పులు నింపిన 'ట్రే'తో బయటకి వచ్చిందిసుభద్ర.

విజయ్ మనసుతో 'సుమవర్షం' కురి

పించి. స్టూల్ మీది 'సుమవర్షం' కృష్ణా రావు జేబులో చోటు చేసుకొంది.

''విజయ్ కథలు వ్రాయడమే కాద న్నయ్యా! నాటకాలలో నటిస్తుంటాడు కూడ అప్పుడప్పుడు. అదేమిటది! 'చింతా మణి' లో 'పిల్ల మంగళుడా! " మాట మార్చాడు కృష్ణారావు. విషయాన్ని 'సుమ వర్షం' మీద నుంచి తప్పించాలని.

"బిల్వ మంగళుడు" రేడియో ఆన్ చేసినట్లు చింతామణి మీద వ్యాఖ్యానం మొదలెట్టాడు బలరామయ్య.

బలరామయ్యని అలా వాగించడమే శ్రవకి ఆరోగ్యకరం అని తెలుసుకున్న విజయ్ మధ్య మధ్య అతని మాటలకి లయ వేస్తున్నటుగా ఆడిస్తూ. 'ఊ. ఆ'' అప్పనప్పుడు అంటూ చాల శ్రద్ధగా వినడం మొదలెట్టాడు.

* * *

ఒక్కసారి మెఱుపులు మెరిసి. ఆకా శంలో మేఘాల సంరంభం ఎక్కువయ్యే సరికి. చికాకుగా తల ఎత్తి చూసాడు బలరామయ్య.

ఇంటి దగ్గర బయలుదేరేటప్పుడు ఏమీ లేదు. దారిలో మొదలవుతుందేమో! ఏం చెయ్యడం!' అన్న ఆలోచనకి గురైన బలరామయ్యకి. 'హఠాత్తుగా దగ్గర్లోనే ఉన్న 'శకుని' ఇల్లు గుర్తుకి వచ్చింది.

'శకుని' అసలు పేరు 'శాస్త్రి' శకు నాల మీద నమ్మకం ఉండటం. తనేకాక తన అనుయాయులచేత కూడా వాటిని 'తు. చ' తప్పకుండా పాటింప చేయడం వల్ల. మిత్రు లందరూ కలిసి అతనికి 'శకునాల శాస్త్రి' అని బిరుదు ప్రసా దించారు. కాలక్రమాన శకునాల శాస్త్రి శాస్త్రి 'శకుని'గా మారిపోయింది.

బలరామయ్యని అల్లంత దూరంలోనే చూసిన శకుని పరుగెత్తుకొంటూ వచ్చాడు ''మీ ఇంటికే వెళ్దామనుకొంటు న్నానోయ్! ఇంతలోకే వర్షం వచ్చి పడింది'' అంటూ

ఇంట్లోకి వెళ్ళేసరికి అంత వరకూ ఏదో పేపరు దీక్షగా చదువుతున్న ఒక 'అబ్బాయి' వాళ్ళిద్దరినీ చూడగానే. లేచి నమస్కరించాడు.

''సుయోధనం అని! మా మేనల్లు డోయ్! విజయనగరం హైస్కూల్‌లో చదువుతున్నాడు. సెలవులకని వచ్చాడు'' పరిచయం చేసాడు శకుని.

బలరామయ్య 'సుయోధనం వంక చూసాడు. సన్నగా బక్క పలచగా ఉన్నా ముఖం మాత్రం ఆకర్షణీయంగా ఉంది సుయోధనం తిరిగి నమస్కారం చేసాడు. రెండు వెదురు కఱ్ఱల 'క్రాస్' చేసినట్టున్న ఆ వంతన్నా అందుకొంటూ అన్నాడు బలరామయ్య.

''మా సుభద్ర కూడా అక్కడే చదువుతోందోయ్! వాళ్ళ మామయ్య గారింట్లో ఉంటూ!'' అని.

''ఆఁ? ఆ! ఆ సుభద్ర బాగా తెలుసు నటలే! వాళ్ళిద్దరూ క్లాస్ మెట్స్ కూడా నట!'' అంటూ. ''చూడు సుయోధనం ఆ చెక్కేదో అతనికి చూపించు మారు తుందేమో చెప్తాడు'' అన్నాడు శకుని.

''చెక్కేమిటి!'' అడిగాడు బల రామయ్య.

''అదేలే! మావాడు అప్పుడప్పుడు కాలక్షేపానికి కథలు వ్రాస్తూ ఉంటాడులే!

ఈ మధ్యనే ఏదో కథకి ఆ పత్రికవాళ్ళు పారితోషికంగా ఒక 'చెక్కు' పంపించారు దానిని ఎలా మార్చాలో అని తికమక పడుతుంటే మీకు చూపిస్తే అవుతుందేమోనని అంటూ మేనల్లుడి చేతిలోంచి చెక్ అందుకొంటూ దూరం నుండే చూపించాడు శకుని

"అబ్బే! నాకు కూడా బ్యాంక్ ఎకౌంట్ లేదే! అయినా ఏ పేరుతో వ్రాస్తూ ఉంటాడేం!"

సగంలోనే అందుకొని అన్నాడు సుయోధనం "వ్యాస అని ఏదో వ్రాస్తూ ఉంటాను లెండి అని

రాయి కొట్టినట్లయింది బలరామయ్యకి "ఏమిటీ?" అంటూ బాహాటంగానే ఆశ్చర్యపోయాడు

"వ్యాసా! బలరామయ్య ముఖం కందగడ్డలా మారింది "నిన్ననే ఎవడో 'లటాఘోర్' వెధవ వచ్చి తనే వ్యాసనని చెప్పి వెళ్ళాడే" ఆ పైన మాట రాలేదు బలరామయ్యకి కోపంతో పళ్ళు పట పట లాడాయి

"ఎవరూ! విజయ సారథి! టక్కున అన్నాడు సుయోధనం

"ఏమిటీ! మీకు తెలుసునా!" బలరామయ్య ఆశ్చర్యం రెట్టింపు అయింది

"తెలియకపోవడమేమిటి! ఏదో చిన్నప్పటి స్నేహితుడుకదా - అని ఊరుకోవడం గాని నా కలం పేరు వాడుకొని ఇలా ఎంతమందిని ఇలా మోసం చేసాడో!

"అలాగా! బలరామయ్యకోపం తారస్థాయి నందుకొంది 'పద! ఈ నాటకంలో మా కృష్ణకి కూడా భాగం ఉన్నట్లుంది ఇంటికి వెళ్ళి వాడి పని పట్టాలి ఎందుకైనా మంచిది నువ్వుకూడా రా!" అంటూ సుయోధనం చెయ్యి పట్టుకొని బయల్దేరబోయాడు

వీల్లేదంటూ అడ్డుపడ్డాడు శకుని

ఈ శకుని కంఠంలో ప్రాణం ఉన్నంత వరకు ఇలా అర్ధాంతరంగా లేచి పోకూడదు శకునం చూసి బయల్దేరాల్సిందే నేను వీధి గుమ్మంలో నిలబడి శకునం చూస్తూ ఉంటాను మంచి శకునం కంటబడగానే గట్టిగా కేక వేస్తాను తక్షణం బయలుదేరి రండి అంటూ

కోపం పీకదాకా వచ్చినా చేసేది లేక తిరిగి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు బలరామయ్య

పావుగంటమీద పావుగంట గడిచిన మరో పావుగంట తరువాత శకుని పిలుపు ఇంచుమించు ఆర్తనాదంలా వినిపించింది 'అయ్యయ్యో! దాటిపోతోంది వేగిరం రండి" అంటూ

గబాలున లేవబోయిన సుయోధనం కుర్చీతో సహా వెల్లకిలాపడ్డాడు

* * *

'ఈ సుయోధనం కథలు వ్రాయడం ఎప్పటినుండి మొదలు పెట్టాడో తెలుసునా!" సీరియస్‌గా అడిగాడు కృష్ణ

'ఏ సుయోధనంరా! విస్తుపోతూ అడిగాడు విజయ్ హఠాత్తుగా రూమ్‌లోకి ఊడిపడి వచ్చి రాగానే ప్రశ్న పరంపర మొదలెట్టిన కృష్ణని చూస్తూ

వాడేరా! చిన్నప్పుడు మనం ధనం అని పిలిచేవాళ్ళం '

"ఓహో! వాడా! మొన్న హఠాత్తుగా బజారులో కనిపించాడు విజయనగరంలో కనిపించాడు కదా అని రూమ్‌కి తీసుకు

వచ్చి....''

"ఆ తరువాత!'' మధ్యలోనే అడ్డు పడ్డాడు కృష్ణ "నీ ప్రేమగాధ అంతా వాడి ముందు ఏకరవు పెట్టావా!''

''మాటల మధ్యలో అంతా చెప్పే శానను కో! అన్నట్టు వాడే సలహా ఇచ్చాడురా! 'వ్యాస' అని పేరు పెట్టుకోమని.''

పళ్ళు పటపటలాడించాడు కృష్ణ. ''గాడిద కొడుకు! ఎంత పని చేసాడు! నీకు సలహా ఇచ్చినట్టు ఇచ్చి. మా అన్నయ్యతో- తనే 'వ్యాస'నని. నువ్వొట్టి మోసగాడివని చెప్పాడు.

"ఏమిటీ!'' ఆశ్చర్యపోయాడు విజయ్ నాకదంతా విన్న తరువాత. కంగ్రాచ్యులేషన్స్ అని. విష్ యూ సక్సెస్ అనీ. నీకైనంత సహాయం చేస్తానని అన్నాడు తా!''

''కొంప ముంచాడు.'' గట్టిగా అన్నాడు కృష్ణ. ఇప్పుడు మా అన్నయ్యకి అంతా తెలిసిపోయింది. నువ్వు కనిపిస్తే చితగకొట్టి. ఉప్పు పాతర వెయ్యాలని చూస్తున్నాడు. తరువాత నీ ఇష్టం.''

ఈ ఆపదనుండి. ఎలాగైనా గట్టున పడే ఉపాయం చూడరా! అసలింతవరకు తెచ్చిన వాడివి నువ్వే!'' దీనంగా కృష్ణ రెండు చేతులూ పట్టుకొన్నాడు విజయ.

''ఆ పట్టుకొనేదేదో మా అన్నయ్య చేతులే పట్టుకో నేనిందులో చెయ్యగలిగింది. ఏమీలేదు '' విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు కృష్ణ.

కృష్ణ వెళ్ళిపోయిన చాలా సేపటివరకూ బొమ్మలా అలాగే ఉండిపోయాడు విజయ్. తరువాత తేరుకొని. 'తనని' ఇంటికేసి. బయల్దేరాడు. 'సుయోధనాన్ని' వెతికి పట్టుకోవాలని.

* * *

''ఉండరా! నీతో చాలా విషయాలు మాట్లాడాలి'' డ్రెస్ చేసుకొని ఎటో బయల్దేరబోతున్న కృష్ణతో. కూర్చోమన్నట్లుగా కుర్చీవైపు సైగచేస్తూ అన్నాడు బలరామయ్య'

కృష్ణ కుర్చీలో సర్దుకొని కూర్చున్నాక అన్నాడు బలరామయ్య. వాళ్ళిద్దర్నీ ఆది వారంనాడు మన ఇంటికి పిలిచామురా!'' అని.

అర్థంకానట్లు చూసాడు కృష్ణ

''అదేరా' విజయ్ని. సుయోధనాన్ని. ఇద్దర్నీ పిలిచాను. చిన్న పోటీ లాంటిది ఏర్పాటు చేసానులే. సుభద్రా పరిణయ ఘట్టాన్ని' ఎవరు బాగా వ్రాయగలరో చూద్దామని.''

తన చెవులని. తనే నమ్మలేక అయోమయంగా చూసాడు కృష్ణ. 'విజయ్ కనిపిస్తే. నమిలి మింగేయాలన్నంత మూడ్లో ఉన్న మనిషి ఒక్కసారిగా ఇలా మారిపోయాడేమిటి అని.

"విజయ్ మంచి కుర్రాడే' ఉదయం అలా మార్నింగ్ వాక్ కని తోటదాకా వెళ్లి. దారిలో పర్సు పోగొట్టుకొన్నాను. అయిదువందల రూపాయల మొత్తం ఉన్నదిలే అందులో అదికాస్తా విజయ్ చేతిలో పడక పోయినట్లయితే దక్కి ఉండేది కాదనుకో!'' విజయ్ మంచితనానికి మురిసిపోతూ, ప్రవాహంలా చెప్పుకు పోసాగాడు బలరామయ్య '' విజాపికి విజయ్ కలం పేరు 'వ్యాస' కాదట 'వేదవ్యాస' అనే పేరుతో కాలేజీ మేగజైన్లో కథలు

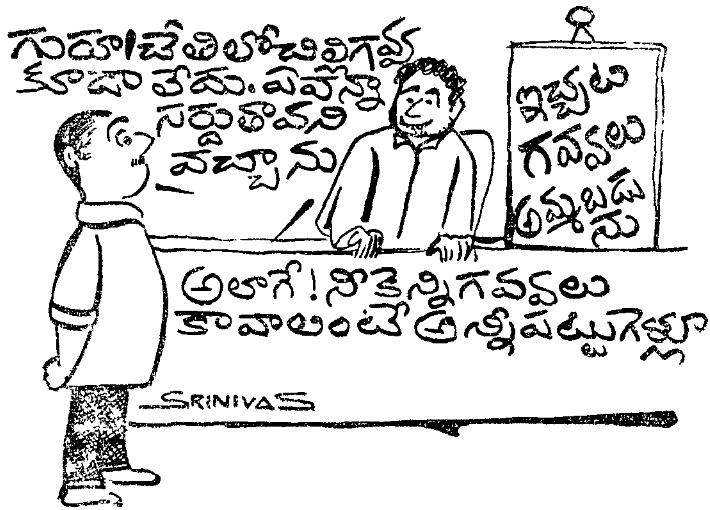

వ్రాసేవాడట. ఇంకా పత్రికలలో పడలేదట. ఆ రోజు అంతా చెప్దామనుకునే. పాపం! సిగ్గుచేత, భయంవల్ల చెప్పలేక పోయాడట. నిజంగా పెద్దవాళ్ళంటే భయం భక్తి ఉన్నట్లే కనిపించాడులే. మహా-జడయిపోయాడనుకో-."

ఇదంతా ఎప్పుడు జరిగింది. సగంలోనే అడ్డుకొని ఆశ్చర్యపోయాడు కృష్ణ.

"విన్నానేరా!" తోటలో కలిసాడు. తనకి కూడా 'మార్నింగ్ వాక్'కి వెళ్ళే అలవాటు వుందట. రోజూ డామ్ వైపు వెళ్ళేవాడల్లా ఆ రోజు ఎందుకో తోట వైపు వెళ్దామనిపించిందట. అలా రాబట్టి గాని. లేకపోతే అయినవందలు గంగలో కలిసిపోయేవే!"

"ఇంతకీ ఈ పోటీ ఏమిటి?"

"అదా! విజయ్ ఏర్పాటు చెయ్యమన్నదేలే! సుయోధనం విజయ్ ఇద్దరూ చిన్నప్పటి స్నేహితులేనట. సుయోధనం కథలు వ్రాస్తాడంటే తనకి నమ్మకంలేదట అందుకే చిన్న పోటీలాంటిది ఇద్దరిమధ్య ఏర్పాటుచేసి చూడమని ఎవరు బాగా వ్రాయగలరో దాంతో బాగా తెలిపోతుందనీ అన్నాడు. 'నేను ఎందుకులే అని అన్నా: "లేదు, ఈ ఆదివారమే ఏర్పాటు చేయమని బలవంతం చేశాడు. నేను సరేలే! అని చెప్పి వచ్చేసాను."

"మంచిదేలే! దీంతో ఎవరు ఎలాంటి వారో తెలిసి-పోతుంది! ఇంతకీ సుయోధనానికి ఈ సంగతి తెలుసునా!"

"తెలియకపోవడమేమిటి! తనని ఇంటికి కబురు పంపించానులే! తప్పకుండా వస్తానని అన్నాడట"

"మంచిది. మరి నేను వెళ్ళివస్తాను' అంటూ లేచాడు కృష్ణ. విపరీతమైన ఆతృత అతని మనసుని ఆవరించుకొంది. విజయ్ దగ్గికెళ్ళి పూర్తి వివరాలు తెలుసుకోవాలని గబగబా అడుగు లేసాడు.

• • •

"ఇదంతా ఏమిటి!" దాదాపు అరచి నంత పని చేసాడు కృష్ణ.

"అది అంతే బ్రదర్! పవిత్రమైన ప్రేమని భగవంతుడు కూడా ఆపలేడని ఎవరో కవి అన్నట్లు జ్ఞాపకం. నాదీ. సుభద్రదీ అలాంటి ప్రేమే! దీన్ని ఆపటానికి ఆ సుయోధనానికిగాని. శకునికి గాని ఎలాంటి అధికారం లేదు . ."

ఇంకా ఏదో అలా చెప్పుకుపోతున్న విజయ్ వంకవిస్తుపోతూ చూసాడు కృష్ణ. "అది కాదురా! తెల్లవారి తొమ్మిదిన్నరకి గాని నిద్రలేవని నువ్వు మార్నింగ్ వాక్ కి వెళ్ళడం ఏమిటి! మా అన్నయ్య నీ మీద అంత 'ప్లీజ్' అయిపోవడం ఏమిటి! ఈ పోటీ ఏమిటి! సుయోధనంతో పోటీకి నువ్వు నిలబడ గలవా! ఎవరో అన్నట్లు ఈ విషయంలో. అతగాడి కాలిగోరుకి గూడా..." క్లాస్ చదువుకో లేదురా నువ్వు! చదివి ఉండవులే! మీ నాన్నగారు ప్రైవేటు పెట్టించి ఏకంగా థర్డుఫారంలో 'జాయిన్' చేసేసి ఉంటారు. లేకపోతే, తాబేలు- కుందేలు' కథ జ్ఞాపకం ఉండకుండా ఉంటుందా' పందెం వేసిన కుందేలు గతి ఏమయిందో తెలుసునా! ఆ పుస్తకంలోని 'లా' ప్రకారం తాబేలే గెలిచి తీరాలి! గెలిచి తీరాలేమిటి! గెలిచి తీరుతుంది! అంతే!"

విజయ ఆవేశాన్ని గమనించాడు కృష్ణ సంభాషణ ఇలాగే సాగించి నట్లయితే, తనకి కావలసిన వివరాలు రాబట్టడానికి ఈ రోజంతా చాలదని తెలిసినవాడై , ప్రతిసారి ధోరణిలో పడ్డాడు. "నిజమే విజయ్! తాబేలు గెలిచిన మాట నిజమే! కాని చూడు పర్సు దొరికిన మాట ఏక్సిడెంట్ అనుకొందాం. మరి ఈ పోటీ ఉన్నదే! దీంట్లో ."

"నో!" మధ్యలో అడ్డుపడ్డాడు విజయ "ఏక్సిడెంట్ కాదు ఇన్సిడెంటే ఆ పర్సు విషయంలో సుభద్ర సాయం ఎంతైనా ఉంది."

"సుభద్రా !"

"అవును సుభద్రే! ఆ సుయోధనం ఆమెకి ఏ మాత్రం నచ్చ లేదట వాడి కన్నా నేనే నయం అనిపించానట." చూశావా మాదెంత పవిత్ర ప్రేమో అన్నట్లు కృష్ణ వంక చూసి. "చిన్న ఉత్తరంలో మీ అన్నయ్య 'మార్నింగ్ వాక్'కి ఎటు వెళ్తాడో" వ్రాసి. అతగాడు బయల్దేరక ముందే. జేబులో పర్సు కొట్టేసి. మీ ఇంటి కాంపౌండులో నా కంటేలా విసిరేసి. అతగాడి స్నేహానికి దోహదం చేసిందన్న మాట. తరువాత కథ అంతా నేను అల్లినదే:"

నిజంగానే కథలు అల్లేవాడిలా కనిపించి. విభ్రాంతి పాలు చేసాడు విజయ్. కృష్ణారావుని.

మరి కాసేపటికి తేరుకొని. "అయితే ఇందులో 'సుభద్ర' ఇష్టం కూడా ఉందన్న మాట. మరేం అయితే! నువ్వు బెంగపడాల్సిన అవసరం లేదు. ఆ సుయోధనంగాడు. అసలు పరీక్షకే

జనాభా లెక్కలు సేకరించే ఒక ఉద్యోగికి పెండ్లి సంబంధం చూడ్డానికి ఒకరి యింటికి వెళ్ళారు. అమ్మాయిని తీసుకువచ్చి పెండ్లిచూపులకి కూర్చోపెట్టారు. ఆ ఉద్యోగిని (అంటే పెండ్లికొడుకుని) కూడా ఏమైనా ప్రశ్నలు అడగమన్నారు. ఆ ఆ ఉద్యోగి అలవాటు ప్రకారం వరుసగా "మీపేరుఏమిటి?" "వయస్సెంత?" అని అడిగి "మీకు పిల్లలెంత మంది?" అనికూడా అడిగేసాడు.

—భమిడిపాటి సోమయాజి

రాకుండా. దారిలోనే అడ్డేసే ఏర్పాటు చేస్తాను సరేనా!" అన్నాడు కృష్ణ.

విజయ్ ఎగిరి గెంతేసాడు. "తెల్లారి మంది కొట్టుకు చస్తున్నామురా! ఈ సమస్య ఎలా పరిష్కారం అవుతుందో నని. క్షణంలో తేల్చేసావ్! పద! అలా వెళ్లి కాఫీ తాగి వద్దాం" అంటూ కృష్ణా రావు చెయ్యి పట్టుకొని ఇంచుమించు పరుగులాంటి నడక సాగించాడు విజయ్.

•　　•　　•

ఇంకేముంది! పరీక్షార్థులలో ఒకరురాక పోవడంవల్ల విజయ్ కష్టపడి ఒక ఉభయ భాషా ప్రవీణుడి వద్ద కంఠతా పెట్టిన. 'సుభద్రా పరిణయ ఘట్టంలోని' పద్యాల దండాన్వయం వల్ల. మూడో క్లాసు పుస్తకంలోని. 'కుందేలు - తాబేలు' సెక్షన్‌లోని 'లా' వల్ల తాబేలు గెలిచింది.

కాని సుయోధనం పరీక్షకి రాకుండా. 'సుదర్శన చక్రం' అడ్డేయాల్సిన అవసరం మాత్రం కృష్ణారావుకి కలుగలేదు.

సుయోధనం కూడా అసలు వ్యాసము కాదనీ, చెక్కు మార్చుకోలేక. ఒక 'కవి మిత్రుడు' ఇచ్చిన దాన్ని ఇలా ఉపయోగించ దలచాడు.పరీక్షలో తన 'బండారం' బయటపడి పోతుందనే భయంతో. ఎవరికీ చెప్పకుండా ఆ ముందు రోజు సాయంత్రమే. తన ఊరు బండి ఎక్కేసాడన్న సంగతి మాత్రం 'శకునికి' తప్ప ఎవరికీ తెలియకుండా అజ్ఞాతంగా ఉండిపోయింది.

పై కారణం తెలియని విజయ్ కృష్ణారావు లిద్దరూ ఇప్పటికీ ఆశ్చర్య పోతూ ఉంటారు, విషయం జ్ఞప్తికి వచ్చి నప్పుడల్లా. *